

Annika Salonen

PERINTÄOPAS PIENYRITTÄJÄLLE

Liiketalouden koulutusohjelma

2018

PERINTÄOPAS PIENYRITTÄJÄLLE

Salonen, Annika
Satakunnan ammattikorkeakoulu
Liiketalouden koulutusohjelma
Huhtikuu 2018
Sivumäärä: 22
Liitteitä: 1

Asiasanat: perintä, saatavat, ulosotto, velat

Opinnäytetyön tarkoituksena oli laatia pienyrittäjien käyttöön perintäopas, jossa kerrotaan perinnän eri vaiheista sekä mahdollisuuksista, miten perintää voidaan toteuttaa ja miten tulisi toimia lain mukaan. Oppaasta oli tarkoitus tehdä mahdollisimman selkeä ja helppolukuinen sekä sellainen, josta on nopea ja helppo tarkastaa tarvittavia asioita.

Tutkimusongelmana opinnäytetyössä oli perintäprosessin kulku eli se, mitkä ovat perinnän vaiheet ja miten niissä tulisi toimia. Opinnäytetyö on kvalitatiivinen eli laadullinen työ, koska siinä haluttiin saada mahdollisimman syvälinen ja kokonaisvaltainen kokonaiskuva perintäprosessista. Opinnäytetyö on toiminnallinen opinnäytetyö, sillä työn tuloksena on perintäopas. Opinnäytetyö koostuu siis opinnäytetyöraportista sekä oppaasta. Aineisto työhön hankittiin analysoimalla kirjallisuuden teoksia sekä www-sivustoja.

Työn tavoitteet saavutettiin hyvin, sillä perintäoppaasta tuli selkeä ja helppolukuinen. Opas on sopivan lyhyt, jotta yrittäjillä olisi mielenkiintoa lukea koko opas sekä mahdollisuus omaksua pääasiat perinnästä. Perinnän tärkeys on hyvä yrittäjän ymmärtää, jotta saatavat eivät jäisi kotiuttamatta ja siten myös yrityksen rahat saamatta.

COLLECTION GUIDE TO SMALL ENTREPRENEUR

Salonen, Annika

Satakunnan ammattikorkeakoulu, Satakunta University of Applied Sciences

Degree Programme in Business Administration

April 2018

Number of pages: 22

Appendices: 1

Keywords: collection, receivables, recovery proceedings, debts

The purpose of this thesis was to draw up a collection guide for small entrepreneurs. The guide contains information about the different stages and possibilities of the collection as well as how the collection can be carried out and which actions should be taken according to the law. The purpose was to make the guide as clear and readable as possible and such of which the entrepreneur can easily check the necessary matters in question.

In the thesis the research problem was the progress of the collection process, in other words what are the stages of the collection and which actions should be taken in them. The thesis is a qualitative work because the aim was to get as profound and comprehensive general view from the collection process as possible. The thesis is a functional thesis because the result of the work is a collection guide. So the thesis consists of the report of the thesis and of the guide. The material for the thesis was gathered by analysing the literature and the websites.

The objectives of the work were well achieved because the collection guide became clear and readable. The guide is short enough so that the entrepreneurs would have interest to read the whole guide and possibility to adopt the main things from the collection. It is significant for the entrepreneur to understand the importance of the collection so that receivables will be collected properly and credit losses will be avoided.

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	5
2	TUTKIMUSONGELMA JA TUTKIMUSMENETELMÄ.....	5
3	PERINTÄ.....	6
3.1	Laki saatavien perinnästä.....	6
3.2	Hyvä perintätapa.....	7
3.3	Kuluttajaperintä.....	8
3.3.1	Kuluttajansuojalaki.....	8
3.3.2	Kuluttaja-asiamies.....	8
3.4	Yrityisperintä.....	9
4	PERINTÄTOIMINNAN HARJOITTAMINEN.....	9
5	SUORAAN ULOSOTTOKELPOINEN SAATAVA.....	10
6	LUOTTOTIEDOT.....	10
7	PERINTÄPROSESSI.....	11
7.1	Saatavan synty ja eräpäivä.....	11
7.2	Vapaaehtoinen perintä.....	12
7.2.1	Maksumuistutus.....	13
7.2.2	Maksuvaatimus.....	13
7.2.3	Tratta.....	14
7.2.4	Konkurssiuhkainen maksukehotus.....	14
7.3	Oikeudellinen perintä.....	15
7.3.1	Käräjäoikeus.....	15
7.3.2	Ulosotto.....	16
7.4	Jälkiperintä.....	17
8	SAATAVIEN VANHENTUMINEN.....	18
8.1	Velan vanhentuminen.....	18
8.2	Velan vanhentumisen katkaiseminen.....	19
9	POHDINTA.....	20
	LÄHTEET.....	21
	LIITTEET	

1 JOHDANTO

Perintä on yritystoiminnan yksi tärkeimmistä osa-alueista. Ilman tehokasta perintää, yritys ei saisi saataviaan takaisin tarpeeksi lyhyellä aikavälillä. Pahimmissa tapauksissa yritys ei saisi ikinä saataviaan kotiutettua, jolloin koko yrityksen toiminta saataisi kärsiä. Yritystoiminnan ollessa pientä, voi yrittäjä olla melko tietämätön perintäprosessista ja siitä, miten tulisi toimia, jos asiakas ei maksakaan laskua. Pienyrityksen tietämättömyys perintäprosessista on ymmärrettävää, sillä perintä ei todennäköisesti ole se varsinainen liiketoiminta, jota yritys harjoittaa, joten perintään perehtymiseen ei välttämättä ole aikaa eikä välttämättä kiinnostustakaan. Tämän opinnäytetyön tavoitteena on luoda helppolukuinen perintäopas pienyrityksille ja sen tarkoituksena on selventää perinnän kulku ja millaisia perintäkeinoja on olemassa. Perintäoppaan avulla yrittäjä voi tarkastaa perintään liittyviä asioita ja tarkastaa, miten toimia oikein koko perintäprosessin ajan.

2 TUTKIMUSONGELMA JA TUTKIMUSMENETELMÄ

Tutkimusongelmana tässä opinnäytetyössä on perintäprosessin kulku pienyrityksillä eli se, miten koko prosessi menee ja miten se tulisi hoitaa, jotta toimittaisiin lain ja hyvän perintätavan mukaisesti. Opinnäytetyö on kvalitatiivinen eli laadullinen työ, sillä tavoitteena on selvittää kokonaisvaltaisesti jokin asia, joka tässä tapauksessa on perinnän kulkuprosessi (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2008, 157). Laadullisen tutkimuksen tyypillisiä piirteitä ovat esimerkiksi tiedon kokonaisvaltainen hankinta, ihmisen suosiminen tiedon lähteenä, kohdejoukon valitseminen tarkoituksenmukaisesti eikä satunnaisotannalla sekä aineiston hankinnassa laadullisten menetelmien käyttö. Laadullisia menetelmiä aineistonhankinnassa ovat esimerkiksi teemahaastattelu, osallistuva havainnointi sekä erilaisten dokumenttien ja tekstien analyysit. (Hirsjärvi ym. 2008, 160.)

Laadullisessa tutkimuksessa tutkitaan tutkimusongelmaa ilman tilastollisia menetelmiä tai määrällisiä keinoja. Tarkoituksena on siis kuvata, ymmärtää ja tulkita tutkit-

tavaa tutkimusongelmaa mahdollisimman syvällisesti. Laadullisessa tutkimuksessa tärkeintä on tutkittavan ilmiön kokonaisvaltainen ymmärtäminen, joten aineistoa kerätään niin paljon, kunnes ilmiö voidaan ymmärtää. (Kananen 2017, 35.) Laadullinen menetelmä sopii tähän opinnäytetyöhön, koska tässä halutaan saada mahdollisimman syvällisesti tietoa perinnästä ja sen kulusta. Aineistoa on hankittu analysoimalla erilaisia dokumentteja ja tekstejä.

Tämä opinnäytetyö on toiminnallinen opinnäytetyö, sillä toiminnallisen opinnäytetyön lopputuloksena on aina jokin tuotos, joka tässä tapauksessa on perintäopas (Vilkka & Airaksinen 2003, 51). Toiminnallisen opinnäytetyön tavoitteena on ohjeistaminen, opastaminen, toiminnan järjestäminen tai järjeistäminen. Toiminnallisen opinnäytetyön tuotos voi olla esimerkiksi ohje, ohjeistus, opastus tai tapahtuman toteuttaminen ja tuotoksen toteutustapana voi olla esimerkiksi kirja, opas, näyttely tai tapahtuma. (Vilkka & Airaksinen 2003, 9.) Toiminnallisessa opinnäytetyössä tärkeää on myös kohderyhmän rajaus eli millaiselle joukolle syntyvä tuotos on kohdennettu (Vilkka & Airaksinen 2003, 38). Tässä työssä kohderyhmäksi on rajattu yrittäjät ja vielä tarkemmin pienyrittäjät.

3 PERINTÄ

3.1 Laki saatavien perinnästä

Vuonna 1999 Suomeen tuli voimaan laki saatavien perinnästä. Ennen kyseistä lakia Suomessa ei ollut olemassa erityislakia, joka säätelisi perintätoimintaa. Silloin perintäasioihin sovellettiin yleisiä kauppakaaren asiameistä ja oikeustoimilain valtuutusta koskevia säännöksiä. (Lindström 2014, 221-222.) Viimeisin muutos lakiin on tullut voimaan 16.3.2013 (Niemi 2014, 151). Lakia saatavien perinnästä sovelletaan sekä velkojan että perintätoimiston toteuttamaan perintään ja se koskee sekä luonnollisia henkilöitä että oikeushenkilöitä (Lindström 2014, 223).

Laki saatavien perinnästä on yleislaki eli sitä ei sovelleta, jos jossain toisessa laissa sovelletaan eri tavalla. Lakia ei myöskään sovelleta silloin, kun asia etenee oikeudel-

liseen perintään ja saatavalle halutaan täytäntöönpanoperuste. (Rikalainen & Uitto 2008, 197.) Laki saatavien perinnästä on kuitenkin pakottava, mikä tarkoittaa sitä, että laista ei saa poiketa velallisen vahingoksi (Bräysy 2013, 20). Jos sopimuksessa on siis heikennetty velallisen oikeusasemaa, on sopimusehto tällöin mitätön. Kuitenkin sopimuksessa saadaan asettaa ehtoja velallisen hyväksi eikä laki kumoa kyseisiä ehtoja. (Lindström 2014, 225.)

3.2 Hyvä perintätapa

Laissa saatavien perinnästä säädetään hyvästä perintätavasta. Tarkoituksena on ehkäistä sopimatonta käytöstä ja sopimattomien menettelytapojen käyttämistä. (Lindström 2014, 226.) Laissa on lueteltu seuraavanlaisesti, miten ei saa toimia:

”Perinnässä ei saa:

- 1) antaa totuudenvastaisia tai harhaanjohtavia tietoja maksun laiminlyönnin seuraamuksista tai muista velallisen kannalta merkityksellisistä seikoista;*
- 2) aiheuttaa velalliselle kohtuuttomia tai tarpeettomia kuluja taikka tarpeetonta haittaa;*
- 3) vaarantaa velallisen yksityisyyden suojaa.*

Vanhentunutta tai muusta syystä lakannutta saatavaa ei saa periä.”

(Laki saatavien perinnästä 513/1999, 4 §).

Laissa on myös säädetty velallisen oikeudesta saada tietoja velastaan, maksuvelvollisuuden kiistämisestä ja velallisen oikeudesta pyytää kuluttajasaatavan perinnän keskeyttämistä. Velallisella on siis oikeus saada maksutta tietoja velastaan eli esimerkiksi velan kokonaismäärästä, lyhennyksistä ja mahdollisista koroista. Saatavan perintää ei myöskään saa jatkaa, jos velallinen on kiistänyt velvollisuutensa maksaa velka. Jos velallinen ei kuitenkaan anna pätevää syytä kiistämiselle, saa perintää jatkaa. Lisäksi ulosottokelpoisen saatavan perintää saa jatkaa, vaikka velallinen olisi kiistänyt velan. Velallisella on myös oikeus pyytää perinnän keskeyttämistä sekä sen siirtämistä oikeudelliseen perintään. (Laki saatavien perinnästä 4 a-c §.)

Jos käy ilmi, että velkoja on toiminut hyvän perintätavan vastaisesti, ei velallisen tarvitse korvata perintäkuluja. Lisäksi velkoja, joka on toiminut näin, voidaan määrätä sakkorangaistukseen perintärikkomuksesta. (Lindström 2014, 233.)

3.3 Kuluttajaperintä

Kuluttajaperinnässä keskeisenä lakina toimii kuluttajansuojalaki, jota sovelletaan elinkeinoharjoittajilta kuluttajille kohdistuvaan myyntiin, markkinointiin, tarjontaan ja välittämiseen (Kuluttajansuojalaki 38/1978, 1 luku 1 §). Kuluttajansuojalain ja muiden kuluttajiin kohdistuvien säädösten noudattamista valvoo kuluttaja-asiamies (Kilpailu- ja kuluttajaviraston www-sivut 2018).

3.3.1 Kuluttajansuojalaki

Kuluttajasaatavien perimisestä on tarkkoja säännöksiä perintälaisissa, sillä kuluttajaa on haluttu suojata muun muassa aiheettomilta perintätoimilta (Rikalainen & Uitto 2008, 205). On olemassa kuluttajansuojalaki, jossa säädellään kulutushyödykkeiden tarjontaa, myyntiä ja markkinointia elinkeinoharjoittajilta kuluttajille. Kuluttajalla tarkoitetaan luonnollista henkilöä, joka hankkii hyödykkeen omaan käyttöönsä eikä esimerkiksi elinkeinotoimintaa varten. Kulutushyödykkeellä taas tarkoitetaan palveluita ja hyödykkeitä, joita tarjotaan luonnollisille henkilöille omaa talouttaan varten. Elinkeinoharjoittajalla tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tulon tai taloudellisen hyödyn vuoksi ammattimaisesti tarjoaa kulutushyödykkeitä kaupaksi. (Kuluttajansuojalaki 1 luku 1-5 §.)

3.3.2 Kuluttaja-asiamies

Kuluttajasaatavien perintää valvoo kuluttaja-asiamies, joka valvoo, että perinnässä noudatetaan perintälakia (Laki saatavien perinnästä 12 §). Kuluttaja-asiamies valvoo erityisesti markkinoinnin, sopimusehtojen ja perinnän lainmukaisuutta. Yleensä kuluttaja-asiamies ei kuitenkaan käsittele yksittäisiä riita-asioita koskien tavarain tai

palvelun virhettä, sillä niitä asioita käsittelevät kuluttajanoikeusneuvojat ja kuluttajariitalautakunta. (Kilpailu- ja kuluttajaviraston www-sivut 2018.)

Jos kuluttaja-asiamies huomaa, että perintälain säädöksiä ei noudateta, ensimmäisenä toimenpiteenä on pyrkiä neuvotteluratkaisuun. Jos neuvottelu ei tuota tulosta, kuluttaja-asiamies ryhtyy pakkotoimiin tai vie perintäasian markkinaoikeuteen. Pääsääntöisesti tällaisissa tilanteissa kuluttaja-asiamies määrää uhkasakolla tehostetun kiellon. (Kilpailu- ja kuluttajaviraston www-sivut 2018.)

3.4 Yrityasperintä

Yrityasperintä ei ole niin tarkkaan säädeltyä kuin kuluttajaperintä, jonka vuoksi yritysten välisissä kaupoissa asiakirjojen ja sopimusten tärkeys korostuu. Yrityasperintä on yleensä tehokkaampaa ja nopeampaa kuin kuluttajaperintä, minkä mahdollistavat vain yrityserinnässä käytössä olevat perintäkeinot, esimerkiksi trattaperintä. (Visma Duetton www-sivut 2018.) Joskus voi kuitenkin tulla eteen tilanne, että ei osata sanoa, onko asiakkaana kuluttaja vai yritys. Tällainen tilanne voi tulla esimerkiksi silloin, jos ei tiedetä, onko elinkeinonharjoittaja ostanut tuotteen tai palvelun yksityis- vai yrityskäyttöön. Koska kaikki yrityserinnän keinot eivät ole sallittuja kuluttajaperinnässä, on tärkeää ensin tunnistaa kussakin tapauksessa, katsotaanko asiakas kuluttajaksi vai yritykseksi. Jos esimerkiksi on käyttänyt trattaa saatavan perimisessä ja asiakas paljastuukin yksityiseksi kuluttajaksi, on silloin toimittu lain ja hyvän perintätavan vastaisesti. (Pönkä & Willman 2005, 32-33.)

4 PERINTÄTOIMINNAN HARJOITTAMINEN

Perintätoimintaa saa harjoittaa vain perintäluvan saaneet. Perintätoiminnalla tarkoitetaan saatavan perintää toisen lukuun sekä omien saatavien perintää, jos saatavat on hankittu ainoastaan perintätarkoituksessa. (Laki perintätoiminnan luvanvaraisuudesta 517/1999, 1 §.) Toimiluvat perintätoimintaa varten myöntää Etelä-Suomen aluehallintovirasto ja se myös valvoo, että perinnässä noudatetaan lakia ja hyvää perintäta-

paa (Aluehallintoviraston www-sivut 2018). Jotta perintätoiminnan harjoittamisen toimilupa myönnetään, edellytyksenä on muun muassa, että hakija on vakavarainen ja luotettava (Työ- ja elinkeinoministeriön www-sivut 2018). Lupa perintätoiminnan harjoittamiseen myönnetään enintään viideksi vuodeksi aina kerrallaan (Laki perintätoiminnan luvanvaraisuudesta 7 §). Perintätoiminnan harjoittamiseen on olemassa kuitenkin poikkeus. Lupaa ei tarvita esimerkiksi satunnaisessa perinnässä, velkojan suorittaessa itse omien saataviensa perintää tai oikeudellisessa perinnässä. (Lindström 2014, 284.) Yleensä siis pienyritykset eivät tarvitse toimilupaa saatavien perintään, koska perintä on silloin satunnaista ja kyseessä on omien saatavien perintä.

5 SUORAAN ULOSOTTOKELPOINEN SAATAVA

Suoraan ulosottokelpoinen saatava on sellainen saatava, jota voidaan periä ulosotossa ilman tuomioistuimen erillistä päätöstä (Rikalainen & Uitto 2008, 210). Saatava voidaan tällöin siis viedä suoraan ulosottoon, jos vapaaehtoisen perinnän avulla ei saada perittyä velkaa (Suomen Perintätoimisto Oy:n www-sivut 2018). Suoraan ulosottokelpoisia saatavia ovat muun muassa verot, sakot, vakuutusmaksut sekä terveyskeskusmaksut (Niemi, Väkiparta & Tarkkala 2009, 27-28). Koska harvoin pienyrittäjällä on sellaista liiketoimintaa, jossa olisi suoraan ulosottokelpoisia saatavia, rajasin sellaiset saatavat oppaan ulkopuolelle enkä siis kertonut niistä mitään oppaassa. On kuitenkin hyvä yleisellä tasolla tietää, että suoraan ulosottokelpoisiakin saatavia on olemassa.

6 LUOTTOTIEDOT

Luottotietojen keräämistä, tuottamista, tallettamista, luovuttamista, käyttämistä ja muuta käsittelyä sääntelee luottotietolaki (Luottotietolaki 527/2007, 1 luku 1 §). Luottotiedoilla tarkoitetaan luottotietolaissa luonnollisten henkilöiden ja yritysten tietoja maksukyvyistä ja maksuhalukkuudesta (Luottotietolaki 1 luku 3 §).

Aina laskulle myytäessä kannattaa asiakkaan luottotiedot tarkastaa, jotta voidaan minimoida se, että saatavaa jouduttaisiin perimään. Luottotiedot voi tarkastaa luottotietorekisteristä, johon on kerätty yksityishenkilöiden ja yritysten tietoja maksukyvyistä ja maksuhalukkuudesta eli luottotiedoista. Luottotietorekisteriä Suomessa ylläpitävät esimerkiksi Suomen Asiakastieto Oy ja Bisnode Finland, jotka myös tarjoavat luottotietopalveluja eli palveluja, josta voi tarkastaa esimerkiksi asiakkaiden luottotietoja. (Suomen Perintätoimisto Oy:n [www-sivut](http://www.suomenperinta.fi) 2018.)

Vaikka luottotiedot eivät varsinaisesti kuulu perintään, oli mielestäni tärkeää ottaa ne oppaaseen, sillä kaupanteossa yleensä lähdetään luottotiedoista liikkeelle. Sijoitin luottotietoja koskevan kappaleen oppaan alkuun ennen perintäprosessin esittämistä, koska sellaiselle asiakkaalle, jolla on luottotietomerkintä, ei kannata myydä laskulle mitään. Jos kuitenkin on päässyt käymään niin, että kyseiselle asiakkaalle on myyty laskulla eikä tämä ole maksanut sitä, voidaan luottotietojen tarkastamisen jälkeen arvioida kannattaako saatavaa edes alkaa perimään. Luottotiedot-kappale on siis oppaan alussa muistuttamassa yrittäjää luottotietojen tarkastamisen tärkeydestä.

7 PERINTÄPROSESSI

Tärkein osa perintäoppaassa on perinnän kulun selittäminen ja siihen liittyvä kaavio. Koin, että kaavion avulla asia selvenee ja siitä on nopea tarkastaa, miten perintä etenee, jos käytetään kaikki mahdolliset keinot. Kaavio koostuu viidestä osasta, jotka ovat saatavan synty, saatavan eräpäivä, vapaaehtoinen perintä, oikeudellinen perintä ja jälkiperintä.

7.1 Saatavan synty ja eräpäivä

Saatava syntyy, kun tuote tai palvelu myydään eikä asiakas ole vielä maksanut sitä. Asiakas on siis tällöin velkaa henkilölle tai yritykselle, josta on ostanut tuotteen tai

palvelun. (Piippo 2015.) Saatava perustuu aina sitä edeltävään oikeustoimeen, jollainen tehty kauppa esimerkiksi on (Lindström 2014, 78).

Laskut saatavista on hyvä lähettää heti, kun saatava on syntynyt. Laskun lähetys on ensimmäinen toimenpide sen eteen, että saatava saadaan kotiutettua. Laskun lähettäminen ei kuitenkaan ole vielä varsinaista perintää, koska saatava ei ole vielä eräännytynyt. (Lindström 2014, 141-142.) Laskun saamisen ja eräpäivän välille on jätävä kohtuullisesti aikaa, jotta laskun oikeellisuus ja mahdolliset virheet voidaan tarkastaa. Kuluttajavirasto on antanut ohjeen, että kohtuullinen aika kuluttajien saatavien perimisessä on 14 vuorokautta. Eli laskun päiväyksen ja eräpäivän väliin on jätävä vähintään 14 vuorokautta. Yritysten osalta ei ole säännelty eräpäivän ajankohtaa, joten yritykset voivat keskinäisillä sopimuksilla sopia siitä. Jos kuitenkin eräpäivästä ei ole sovittu tai sitä ei ole ilmoitettu, on saatava maksettava 30 vuorokauden kuluessa siitä, kun saatavaa on vaadittu. (Suomen Perintätoimisto Oy:n www-sivut 2018.)

Vaikka laskun lähettäminen ei ole vielä perintää, liittyvät saatavan synty ja eräpäivä melko vahvasti siihen, joten sen vuoksi halusin ottaa ne oppaaseen. Lisäksi on tärkeää tietää, milloin laskun eräpäivä saa olla kuluttajilla, jotta toimitaan oikein eikä sen suhteen tule ongelmia. Oppaassa on taulukko eräpäivästä, josta voi nopeasti tarkastaa, milloin eräpäivä voi aikaisintaan olla kussakin tapauksessa. Mielestäni oli tärkeää myös muistuttaa siitä, että eräpäivä siirtyy seuraavalle arkipäivälle, jos laskun eräpäivä osuu viikonlopulle tai jollekin pyhäpäivälle.

7.2 Vapaaehtoinen perintä

Vapaaehtoinen perintä tarkoittaa sitä, että sillä yritetään saada velallinen maksamaan vapaaehtoisesti velkansa. Vapaaehtoisen perinnän keinoja ovat maksumuistutus, maksuvaatimus, tratta ja konkurssiuhkainen maksukehotus. Vapaaehtoisessa perinnässä velalliselle ei tule vielä merkintää maksuhäiriöstä. (Perintäritari Oy:n www-sivut 2018.) Saatavan ollessa määrältään pieni, on yleensä vapaaehtoinen perintä ainoa keino, sillä oikeudellisessa perinnässä kustannukset nousevat niin suuriksi (Rikalainen & Uitto 2008, 186-188).

7.2.1 Maksumuistutus

Maksumuistutus on velalliselle tarkoitettu huomautus, että maksua ei ole vielä suoritettu. Kulullisen maksumuistutuksen voi lähettää kuluttajille aikaisintaan, kun alkuperäisen laskun eräpäivästä on kulunut 14 vuorokautta. Yritysassiakkaille taas maksumuistutuksen voi lähettää heti erääntymisen jälkeen, mutta yleisenä käytäntönä on pidetty, että muistutus on lähetetty 7 vuorokauden jälkeen eräpäivästä. Kuluttajien maksumuistutuksen ajankohdasta on säädetty laissa, mutta yritysten maksumuistutuksista ei ole laissa säädetty tiettyjä aikoja. Kuluttajien maksumuistutuksesta voidaan periä enintään viiden euron muistutuskuluja. (Suomen Perintätoimisto Oy:n www-sivut 2018.)

Maksumuistutuksesta on oppaassa kerrottu tarkkaan aikarajoja ja kuluja, joita on mahdollista periä. Aikarajoja on tärkeää noudattaa, jotta osaa hoitaa perinnän lainmukaisesti. Vaikka yritysasiakkaiden osalta ei ole määritelty tiettyjä päivämääriä, oli mielestäni tärkeää mainita, miten yleisesti toimitaan ja milloin maksumuistutus on yleensä lähetetty yrityksille. Yhtenä perimiskuluna on mainittu yritysperinnässä käytössä oleva vakiokorvaus, joka saattaa olla monelle yrittäjälle tuntematon käsite, joten oppaasta selviää kyseisen korvauksen käyttämisen mahdollisuus. Maksumuistutuksen sisällöstä on luettelo oppaassa, joten listasta voi aina tarkastaa, onko laskussa kaikki tarvittavat tiedot, jotka vähintään tulee olla. Lisäsin myös oppaaseen taulukon maksumuistutuksesta, josta voi nopeasti tarkastaa, milloin muistutuksen voi lähettää. Lisäksi oppaan lopussa on liitteenä esimerkki maksumuistutuksesta.

7.2.2 Maksuvaatimus

Maksuvaatimus on perintäkirje, joka lähetetään maksumuistutuksen jälkeen, jos se ei ole tuottanut tulosta. Maksuvaatimuksen lähettämässä on rajoitus, että sen saa lähettää vain perintää ammattimaisesti harjoittavat yritykset. Maksuvaatimus voidaan kuluttajalle lähettää 14 vuorokauden päästä maksukehotuksen tai edellisen maksuvaatimuksen lähettamisestä. Maksuvaatimuksessakaan ei ole yrityksille säädetty laissa mitään aikarajaa, mutta tapana on ollut, että maksuvaatimus on lähetetty 7 vuoro-

kauden päästä maksukehotuksen tai edellisen maksuvaatimuksen lähettämisestä. (Suomen Perintätoimisto Oy:n www-sivut 2018.)

Oppaassa on kerrottu enimmäiskuluista, joita kuluttajilta voidaan periä maksuvaatimuksessa. Yritysten osalta ei ole maksuvaatimuksen kuluistakaan erikseen mainintaa laissa. Kuten maksumuistutuksesta, myös maksuvaatimuksen osalta oppaassa on luetelo asioista, jotka tulee mainita maksuvaatimuksessa. Vaikka maksuvaatimuksen voi lähettää vain perintäluvan saanut yritys, on kuitenkin tärkeää yrittäjänkin tietää, mitä se tarkoittaa, milloin sellaisen voi lähettää ja mitä kuluja siitä voi periä. Myös maksuvaatimuksesta on oppaan liitteissä esimerkki. Koska en löytänyt sellaista esimerkkiä, joka olisi nimetty maksuvaatimuksen nimellä, otin esimerkiksi sellaisen asiakirjan, joka oli nimetty maksukehotuksen nimellä. Asiasisältö on kuitenkin asiakirjoissa sama.

7.2.3 Tratta

Tratta eli julkisuusuhkainen maksuvaatimus on yritysperinnässä käytössä oleva vapaaehtoisen perinnän perintäkeino ja sitä saa käyttää vain erääntyneessä ja riidattomassa saatavassa. Kuluttajaperinnässä tratan käyttö on laissa säädetty rangaistavaksi. (Bräysy 2013, 36.) Koska tratta on luonteeltaan maksuvaatimus, myös se on vain perintäluvan saaneiden yritysten käyttämä perintäkeino (Suomen Perintätoimisto Oy:n www-sivut 2018). Tratta perustuu siihen, että jos velkaa ei maksa, voidaan maksamattomuus julkaista ja tehdä merkintä luottotietoihin (Bräysy 2013, 36).

Vaikka trattaa saa käyttää vain perintäluvan saaneet yritykset, se on suosittu perintäkeino yritysperinnässä. Siksi oli mielestäni tärkeää oppaassa kertoa siitä ja miten sen käyttäminen toimii. Oppaassa on kerrottu myös tratan protestoinnista.

7.2.4 Konkurssiuhkainen maksukehotus

Konkurssiuhkainen maksukehotus on myös vain yritysperinnässä käytössä oleva perintäkeino. Konkurssiuhkaisessa maksukehotuksessa velallisy yrityksellä on yksi viikko aikaa maksaa velka. Jos velkaa ei makseta, voidaan velallisy yrityksestä jättää kon-

kurssihakemus. Myös tätä voidaan käyttää vain erääntyneiden ja riidattomien saatavien perimisessä. (Bräysy 2013, 32-33.) Koska kyseessä on melko vakava maksuvaatimus, on se siksi oppaassa viimeisenä vapaaehtoisen perinnän keinona. Kovinkaan paljon kyseisestä perintäkeinosta ei ole oppaassa kerrottu, sillä, jos siihen päätyy, kannattaa siihen perehtyä syvällisemmin ja ottaa selvää asiasta ennen siihen ryhtymistä.

7.3 Oikeudellinen perintä

Oikeudellinen perintä on vuorossa, jos saatavaa ei ole saatu perittyä vapaaehtoisen perinnän avulla. Oikeudellisessa perinnässä on olemassa kaksi vaihetta, jotka ovat oikeudenkäynti ja ulosotto. (Niemi 2014, 172.) Tärkeimpänä tavoitteena oikeudellisessa perinnässä on saada velallinen maksamaan tai tekemään maksusuunnitelman. Vasta toisena tavoitteena on saada saatavalle täytäntöönpanoperuste ja tarvittaessa siirtyä ulosottoon. (Lindström 2014, 291.) Oikeudellisessa perinnässä tuomion saaminen kestää yleensä kuukausista vuosiin (Suomen Perintätoimisto Oy:n www-sivut 2018). Huomioitavaa on myös, että oikeudelliseen perintään ei kannata ryhtyä, jos kyseessä on pieni saatava eikä varmuudella tiedetä velallisen varallisuutta, sillä oikeudellinen perintä nostaa perinnän kustannuksia ja velallisen ollessa varaton kulut jäävät velkojan maksettavaksi (Lindström 2014, 294).

Oikeudellisesta perinnästä on oppaassa kerrottu siitä, että siihen ei kannata lähteä kovinkaan pienen saatavan takia. Oikeudenkäyntikulut ovat aina suuria eikä ole täyttä varmuutta saadaanko saatavaa sitäkään kautta perittyä, joten mielestäni oli tärkeää ottaa esille se asia, jotta yrittäjä muistaisi oikeudellisen perinnän luonteen.

7.3.1 Käräjäoikeus

Oikeudellinen perintä alkaa velkojan tekemällä velkomuskanteella, joka toimitetaan käräjäoikeuden kansliaan kirjallisena haastehakemuksen muodossa. Kun haastehakemus on tehty, velkomusasia tulee vireille ja sen valmistelu aloitetaan. Haastehakemuksesta ilmenee velkojan vaatimukset ja perusteet niille. Asia voidaan laittaa vi-

reille myös niin sanotulla suppealla haastehakemuksella, mutta sen vaatimuksena on, että asia on riidaton. (Niemi 2014, 174.)

Jos haastehakemus hyväksytään, antaa tuomioistuimien haasteen ja se huolehtii, että haaste tulee tiedoksi velalliselle. Velalliselle toimitetaan tieto haasteesta ja siihen pyydetään vastaamaan tietyssä määräajassa. Jos velallinen vastustaa asiaa, tulee hänen esittää perusteet vastustamiselle ja mahdolliset todisteet sille. Jos velallinen ei taas vastaa mitään haasteeseen tai vastustamisen perusteita ei hyväksytä, annetaan asiasta yksipuolinen tuomio. (Rikalainen & Uitto 2008, 223-224.) Yksipuolisen tuomion tultua voimaan velallinen tulee maksaa koko velka kerralla. Jos velallinen vastustaa asiaa ja vastustamisen perusteet hyväksytään, käsitellään asia riita-asiana tuomioistuimissa. (Kilpailu- ja kuluttajaviraston www-sivut 2018.)

Oppaaseen en katsonut tärkeäksi kuvata oikeudenkäyntimenettelyä kovinkaan tarkasti, vaan vain yleisellä tasolla ja pääasiat. Yleensä, jos oikeudelliseen perintään päädytään, on hyvä käyttää lakimiestä asiassa, jotta toimitaan oikein, joten sen vuoksi en kokenut kovinkaan tarpeelliseksi yksityiskohtaisesti esittää asiaa. Yleisellä tasolla on kuitenkin hyvä tietää haastehakemuksesta, jotta tietää tarpeen vaatiessa, miten prosessi menee. Oppaaseen on liitetty myös kaksi taulukkoa, joista ilmenee oikeudenkäyntikulujen hintoja. Lisäksi oppaan liitteisiin on liitetty esimerkki haastehakemuksesta.

7.3.2 Ulosotto

Ulosottoa sääntelee ulosottokaari ja se on oikeudellisen perinnän viimeinen vaihe (Perintäritari Oy:n www-sivut 2018). Kun saatavalle on saatu ulosottoperuste eli käräjäoikeuden tuomio, voidaan siirtyä ulosottoperintään. Ulosotto tulee vireille, kun velkoja tekee ulosottohakemuksen ja toimittaa sen ulosottovirastoon. (Bräysy 2013, 45-46.) Kun ulosottohakemus on saapunut ulosottomiehelle, on hänen annettava velalliselle ulosoton vireilletuloilmoitus, jonka tarkoituksena on antaa velalliselle tieto ulosottoon ryhtymisestä. Velallisella on mahdollisuus maksaa vireilletuloilmoituksen maksukehotus heti, jolloin välttyään ulosottoviraston lisätoimilta ja maksuhäiriömer-

kinnältä. Jos velallinen ei maksa ulosoton maksukehotusta, aloitetaan saatavan ulosmittaus. (Rikalainen & Uitto 2008, 255-257.)

Ulosotto voidaan suorittaa joko laajalla tai suppealla ulosotolla. Laaja eli normaali ulosotto on pääsääntö ja suppeaa ulosottoa velkojan tulee erikseen vaatia. Suppealla ulosotolla tarkoitetaan sitä, että ulosmitata voidaan vain sellaista omaisuutta, jota ei tarvitse erikseen realisoida eli esimerkiksi rahat ja rahasaatavat. Suppeaa ulosottoa käytetään yleensä vain pienien saatavien perimisessä. (Lindström 2014, 404-405.)

Vaikka ulosottoa eivät yrittäjät itse hoida, vaan sen hoitaa ulosottovirasto, on yrittäjänkin tärkeää tietää ulosotosta, miten se menee ja miten se vaikuttaa velalliseen, jotta yrittäjä tietää, mihin ryhtyy ulosottoa suorittaessa. Ulosotostakaan en kokenut tarpeelliseksi kertoa kovinkaan syvällisesti oppaassa, mutta pääasiat siitä on yrittäjän hyvä tietää. Jos yrittäjälle tulee tilanne, että jokin saatava viedään ulosottoon, on silloin varmasti järkevintä kysyä neuvoa esimerkiksi omasta tilitoimistosta tai lakitoimistosta, joten sen vuoksi oppaassa ei ole kuin pääasiat ulosotosta.

7.4 Jälkiperintä

Jälkiperintä on perintää, jota tehdään sen jälkeen, kun perintä on päätetty lopettaa toistaiseksi. Perintä ei siis lopu, vaan se on keskeytetty. Syynä perinnän keskeyttämiselle voi olla esimerkiksi velallisen maksukyvyttömyys. Jälkiperinnän tarkoituksena on huolehtia, että saatava ei pääse vanhenemaan ja sitä voidaan alkaa periä uudestaan, kun esimerkiksi velallinen on taas maksukykyinen. (Rikalainen & Uitto 2008, 189.) Yleensä jälkiperinnän saatavat on jo ehditty kirjata luottotappioksi, mutta sillä ei ole merkitystä saatavan perimisessä. Jälkiperintää ei ole kuitenkaan helppo kohdistaa yrityksiin, sillä yrityksen ollessa varaton, se päättyy yleensä konkurssiin eikä saatavaa voida jälkiperinnällä yrittää periä. Kuluttajille kohdistettuna jälkiperintä on kuitenkin hyvä keino. (Perintäritari Oy:n [www-sivut](http://www.perintaritari.fi) 2018.)

Jälkiperinnän olemassaolo saattaa joillekin pienyrittäjille olla tuntematon käsite, varsinkin aloitteleville yrittäjille, jotka eivät ole olleet tekemisissä perinnän kanssa. Saatavia on helppo jättää perimättä, jos niitä ei heti saa perittyä eikä perimiselle välttä-

mättä ole aikaakaan. Jos saatavien periminen unohtuu, voi käydä niin, että velka vanhenee eikä velkaa voida enää periä. Siksi yrittäjän on hyvä tietää jälkiperinnästä, jotta voidaan huolehtia, ettei velat pääse vanhentumaan. Halusin tuoda jälkiperinnän osion oppaaseen, jotta se muistuttaisi yrittäjiä sen mahdollisuudesta ja rohkaisisi käyttämään sitä eivätkä yrittäjät antaisi saatavien jäädä roikkumaan ja lopulta vanhentumaan.

8 SAATAVIEN VANHENTUMINEN

Saatavien vanhentumista sääntelee laki velan vanhentumisesta, joka on tullut voimaan vuonna 2004 (Laki velan vanhentumisesta 728/2003, 21 §). Kyseisessä laissa velalla tarkoitetaan sekä rahavelkaa että muita velvoitteita. Lakia ei sovelleta esimerkiksi veroihin, julkisiin maksuihin ja sakkoihin. (Laki velan vanhentumisesta 1 §.) Kyseisestä laista ei saa poiketa velallisen vahingoksi minkäänlaisilla sopimuksilla (Laki velan vanhentumisesta 3 §).

8.1 Velan vanhentuminen

Velan yleinen vanhentumisaika koskee sellaisia velkoja, joita perii yksityinen yritys tai yhteisö (Takuusäätiön [www-sivut](#) 2018). Yleinen vanhentumisaika on kolme vuotta saatavan erääntymisestä, jos velan vanhentumista ei ole katkaistu ennen sitä. Jos kaupanteossa ei ole sovittu eräpäivästä, alkaa vanhentumisaika siitä, kun tavara tai palvelu on luovutettu. Tällöinkin vanhentumisaika on kolme vuotta. Jos taas velalle on annettu tuomio tuomioistuimessa tai muu ulosottoperuste, on velan vanhentumisaika tällöin viisi vuotta tuomion antamisesta. (Lindström 2014, 185.) On kuitenkin olemassa toistaiseksi myönnettyjä ja ehdollisesti syntyviä velkoja, joissa vanhentumisaika on kymmenen vuotta. Tämän tyyppisissä veloissa ei ole useinkaan sovittu mitään eräpäivästä, joten tällaiset velat ovat harvinaisia. (Pönkä & Willman 2005, 170.)

Velat vanhentuvat tietyn ajan kuluessa myös lopullisesti. Kun velkojana toimii yritys tai yhteisö, velka vanhenee 20 vuodessa velan erääntymisestä. Jos velalla on ulosotoperuste, vanhenee se 15 vuodessa tuomion antamisesta. Velan perustuessa rikokseen, josta velallinen on tuomittu vankeuteen tai yhdyskuntapalveluun, vanhentumisaika on 20 vuotta tuomion antamisesta. Tuomioistuimien voi kuitenkin pidentää vanhentumisaikaa 10 vuodella, jos velallinen on vaikeuttanut velan perimistä. (Kilpailu- ja kuluttajaviraston www-sivut 2018.)

Mielestäni oli tärkeää ottaa saatavien vanhentuminen oppaaseen, vaikka se ei suoraan liity perintään, sillä yrittäjän on tiedettävä esimerkiksi se, ettei lopullisesti vanhentunutta velkaa voida enää periä. Oppaassa on kerrottu yleisestä vanhentumisajasta ja lopullisesta vanhentumisajasta sekä oppaassa on myös taulukot, joista voi helposti tarkastaa vanhentumisajat. Vanhentumisajat koskevat, vain sellaisia tilanteita, joissa velkojana on yritys, sillä oppaan käyttötarkoitus on yrittäjille. Oppaassa ei ole siis mainittu sellaisia vanhentumisaikoja, joissa velkojana olisi luonnollinen henkilö, sillä koin, että se sekoittaisi vain aikojen hahmottamista. Vanhentumisajoista ei ole myöskään mainittu kaikkien mahdollisten tilanteiden vanhentumisaikoja, koska ajat tulee tarkastaa aina tapauskohtaisesti. Esimerkiksi vahingonkorvausveloissa ja sopimusrikkomuksissa on omia säännöksiä vanhentumisissa, joten tyhjentävästi oppaaseen ei voinut kaikkien tilanteiden vanhentumisaikoja luetella.

8.2 Velan vanhentumisen katkaiseminen

Velan vanhentuminen voidaan katkaista, jolloin siis vanhentumisaika alkaa alusta. Katkaistaessa velan vanhentuminen kyseisen velan vanhentumisaika keskeytyy ja sen jälkeen alkaa uusi vanhentumisaika, joka myös on mahdollista katkaista. (Kilpailu- ja kuluttajaviraston www-sivut 2018.) Velan katkaisutapoja on kahdenlaisia, vapaaehtoisia ja oikeudellisia tapoja. Velan vapaaehtoisia katkaisutapoja ovat maksujen järjestelystä, vakuudesta tai muista ehdoista sopiminen, velan suorittaminen tai tunnustaminen sekä velan suorituksen vaatiminen tai siitä muistuttaminen. Oikeudellisia tapoja ovat kanteen paneminen vireille tai saatavan vaatimuksen esittäminen esimerkiksi tuomioistuimessa, saatavan ilmoittaminen julkisen haasteen johdosta tai kon-

kurssi- tai maksukyvyttömyysmenettelyssä, ulosottoasian vireillepano sekä saatavan käsittely tuomioistuinsovittelussa. (Laki velan vanhentumisesta 10-11 §.)

Velan vanhentumisen katkaisemisesta on oppaassa kerrottu, mitä se tarkoittaa ja lueteltu tavat, joilla vanhentumisen voi katkaista. Yrittäjän on hyvä tietää vanhentumisen katkaisutapoja, jotta osaa valita kulloinkin oikean tavan eikä velka näin ollen pääse vanhentumaan.

9 POHDINTA

Opinnäytetyön tavoite saavutettiin hyvin, sillä perintäoppaasta tuli mielestäni selkeä ja helppolukuinen. Siitä on helppo tarkastaa, miten toimia ja mitä perintämahdollisuuksia on olemassa kussakin perinnän vaiheessa. Halusin tehdä oppaasta melko lyhyen, jotta siitä olisi nopea tarkastaa haluamiaan asioita. En kokenut tarpeelliseksi selittää oppaassa yksityiskohtaisesti lakia saatavien perinnästä ja sen sovellettavuudesta ja pakottavuudesta, sillä yrittäjä tuskin jaksaa lukea niistä, jos hän haluaa tietoa nopeasti esimerkiksi maksumuistutuksesta. Lakien selittämisen poisjättäminen yksinkertaisesti mielestäni opasta. Myöskään kuluttajansuojalaista löytyviä määritelmiä muun muassa kuluttajalle ja elinkeinoharjoittajalle en kokenut tarpeelliseksi ottaa oppaaseen, sillä suoranaisesti ne eivät liity perintään ja yrittäjän tulisi tietää jo valmiiksi kyseiset määritelmät eikä vasta silloin, kun on kyse perinnästä.

Opinnäytetyön tekemisessä opin todella paljon lisää perinnästä ja sen kaikista mahdollisuuksista. Jotkin asiat olivat uusia, kuten maksumuistutukseen liittyen yrityspe-
rinnässä käytössä oleva vakiokorvaus, mutta myös paljon tuttuakin asiaa oli. Mieli-
kuva perinnästä ehkä hieman muuttui positiivisemmaksi opinnäytetyön kirjoittami-
sen aikana, sillä huomasin, ettei perintä olekaan niin monimutkaista ja vaikeaa, miltä
se saattaa aluksi vaikuttaa.

LÄHTEET

Aluehallintoviraston www-sivut. 2018. Viitattu 13.2.2018. <https://www.avi.fi>

Bräysy, P. 2013. Perintä käytännössä. Helsinki: Helsingin seudun kauppakamari.

Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 2008. Tutki ja kirjoita. 13. – 14. osin uud. p. Helsinki: Tammi.

Kananen, J. 2017. Laadullinen tutkimus pro graduna ja opinnäytetyönä. Jyväskylä: Jyväskylän ammattikorkeakoulu.

Kilpailu- ja kuluttajaviraston www-sivut. 2018. Viitattu 5.4.2018. <https://www.kkv.fi>

Kuluttajansuojalaki 20.1.1978/38 muutoksineen.

Laki perintätoiminnan luvanvaraisuudesta 22.4.1999/517 muutoksineen.

Laki saatavien perinnästä 22.4.1999/513 muutoksineen.

Laki velan vanhentumisesta 15.8.2003/728 muutoksineen.

Lindström, J. 2014. Luotonvalvonta ja saatavien perintä. 4. uud. p. Helsinki: Talentum.

Luottotietolaki 11.5.2007/527 muutoksineen.

Niemi, J., Väkiparta, H. & Tarkkala, H. 2009. Asiamieskielto ja perintäkulut. Helsinki: Oikeuspoliittinen tutkimuslaitos.

Niemi, M. 2014. Luotto-oikeus: luottotyypit, perintäprosessit ja takaisinsaanti. Helsinki: Talentum.

Perintäritari Oy:n www-sivut. 2018. Viitattu 26.2.2018. <https://perintaritari.com>

Piippo, M. 2015. Myyntisaatavat – mitä jokaisen yrittäjän täytyy tietää myyntisaatavista. Viitattu 9.2.2018. <https://rahoittaja.fi>

Pönkä, P. & Willman, P. 2005. Käytännön perintäopas. Helsinki: Edita.

Rikalainen, E. & Uitto, T. 2008. Pakkokeinot ja saatavien perintä. Helsinki: Kiinteistöalan kustannus Oy.

Suomen Perintätoimisto Oy:n www-sivut. 2018. Viitattu 3.3.2018. <https://www.suomenpt.fi>

Takuusäätiön www-sivut. 2018. Viitattu 4.4.2018. <https://www.takuusaatio.fi>

Työ- ja elinkeinoministeriön www-sivut. 2018. Viitattu 13.2.2018. <http://tem.fi/etusivu>

Vilka, H. & Airaksinen, T. 2003. Toiminnallinen opinnäytetyö. Helsinki: Tammi.

Visma Duetton www-sivut. 2018. Viitattu 9.2.2018. <https://www.vismaduetto.fi>

PERINTÄOPAS PIENYRITTÄJÄLLE

SISÄLLYS

MITÄ ON PERINTÄ?.....	3
LUOTTOTIEDOT	3
PERINNÄN KULKU.....	4
Saatavan synty	5
Saatavan eräpäivä	5
Vapaaehtoinen perintä.....	5
Maksumuistutus	5
Maksuvaatimus	7
Tratta	9
Konkurssiuhkainen maksukehotus.....	9
Oikeudellinen perintä	10
Käräjäoikeus.....	10
Ulosotto	11
Jälkiperintä	12
SAATAVIEN VANHENTUMINEN.....	12
Vanhentumisajat	13
Vanhentumisen katkaiseminen	13
LÄHTEITÄ	15
LIITTEET	

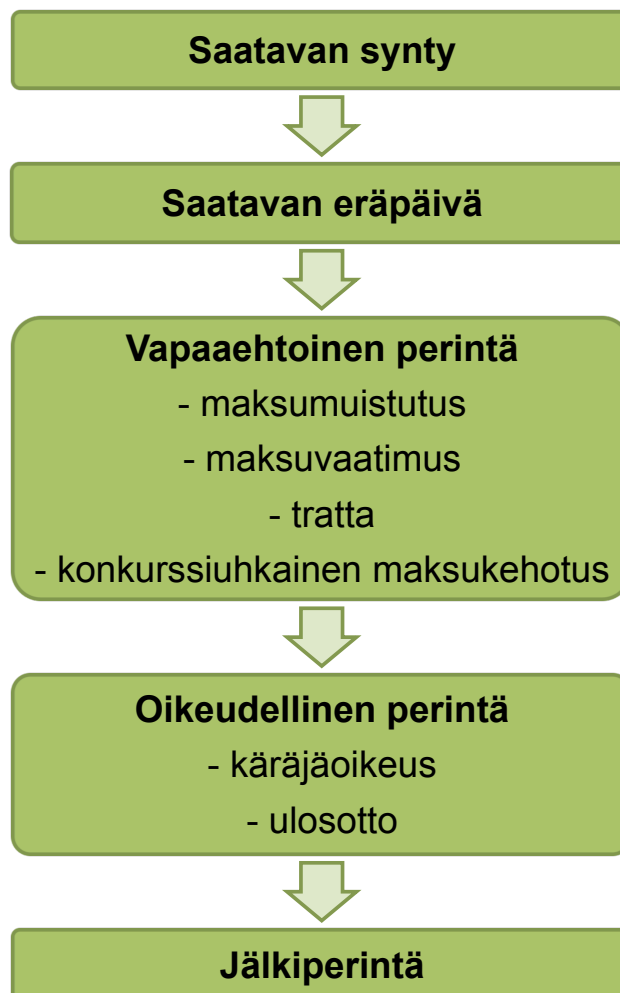
MITÄ ON PERINTÄ?

Perinnän tarkoituksena on saada omat saatavat kotiutettua mahdollisimman nopeasti ja taloudellisesti. Tapa, jolla perintää toteutetaan, tulee olla asiallinen ja määrätietoinen. Perintää sääntelee laki saatavien perinnästä ja sitä sovelletaan sekä kuluttaja- että yritysverinnässä. Laissa saatavien perinnästä on säädetty hyvästä perintätavasta, johon on hyvä myös perehtyä, jotta osaa toimia oikein. Lisäksi kuluttajaperintää ohjaa kuluttajansuojalaki, jonka tarkoituksena on suojata kuluttajaa esimerkiksi aiheettomilta perintätoimilta. Muita lakeja, jotka liittyvät perintään ovat esimerkiksi ulosottokaari ja laki velan vanhentumisesta.

LUOTTOTIEDOT

Luottotietoja sääntelee luottotietolaki. Aina, kun myydään laskulle, on olemassa riski, ettei asiakas maksa ja saatavaa joudutaan alkamaan periä. Jotta perintään joutumisen riskiä voitaisiin pienentää, on hyvä tarkastaa aina asiakkaan luottotiedot. Luottotiedoista ilmenee tarkastettavan henkilön tai yrityksen maksuhäiriömerkinnät. Jos luottotiedoissa on merkintöjä, tulee pohtia kannattaako kyseiselle asiakkaalle myydä laskulla. Vaikka luottotiedoissa ei olisi merkintöjä, se ei tarkoita sitä, että saatavaa ei tarvitsisi alkaa periä.

Jotta luottotiedot voi tarkastaa, tarvitaan siihen asiakkaan henkilötunnus ja yritysten kohdalla y-tunnus. Myös pitkäaikaisten asiakkaiden luottotiedot kannattaa tarkastaa aina välillä, sillä niihin voi tulla nopeastikin muutoksia. Lisäksi tulee huomioida se, että luottotietojen tarkastus kuitenkin maksaa ja maksut vaihtelevat eri palveluntarjoajien välillä. Suurimpia ja tunnetuimpia luottotietoyhtiötä Suomessa ovat Suomen Asiakastieto Oy ja Bisnode Finland Oy.

PERINNÄN KULKU

Saatavan synty

Saatava syntyy, kun tuote tai palvelu myydään laskulla eli maksetaan jälkikäteen. Tässä vaiheessa kannattaa jo arvioida asiakkaan maksukykyä eli onko mahdollisuus saada maksua ajoissa, jos myydään laskulle.

Saatavan eräpäivä

Laskut saatavista tulee lähettää tarpeeksi ajoissa, jotta asiakkaalle jää tarpeeksi aikaa laskun maksamiseen ja laskun tarkastamiseen. Kuluttajakauppaan liittyen Kuluttajavirasto on antanut ohjeeksi, että kohtuullinen aika saatavan synnystä laskun eräpäivään on 14 vuorokautta. Yritysten välisissä kaupoissa yritykset voivat sopia keskenään maksuehdoista ja eräpäivästä. Jos kuitenkin eräpäivästä ei ole sovittu eikä laskussa ole mainintaa siitä, on katsottu, että lasku on maksettava 30 vuorokauden kuluessa siitä, kun maksua on vaadittu. Tulee kuitenkin huomioida se, jos eräpäivä osuu viikonlopuille tai pyhäpäivälle, siirtyy eräpäivä seuraavaan arkipäivään.

Asiakas	Eräpäivä
Kuluttaja	14 vrk:n kuluttua saatavan synnystä
Yritys	Sopimuksen mukaan
Kuluttaja / yritys (eräpäivästä ei sovittu)	30 vrk:n kuluttua maksun vaatimisesta

Vapaaehtoinen perintä

Maksumuistutus

Jotta kulullisen maksumuistutuksen voi lähettää, tulee saatavan olla erääntynyt eli maksusuoristusta ei ole tullut. Maksumuistutuksen voi lähettää kuluttajalle aikaisintaan 14 vuorokauden päästä eräpäivästä. Laissa saatavien pe-

rinnästä on säädetty, että kuluttajan maksumuistutuksesta voidaan periä kuluja enintään 5 euroa. Yritysassiakkaalle on mahdollista lähettää heti maksumuistutus, kun saatava on erääntynyt. Yleensä yrityksille kuitenkin lähetetään maksumuistutus 7 vuorokauden päästä eräpäivästä. Yritysassiakkaiden muistutuskuluista ei ole säädetty laissa mitään tiettyä määrää. Maksumuistutuksessa on jo mahdollista periä viivästyskorkoa. Viivästyskoron voi laskea itse tai käyttää netistä löytyviä viivästyskorkolaskureita, mutta laskureiden osalta tulee varmistaa sivuston luotettavuus, jotta laskurissa otetaan huomioon voimassa oleva lainsäädäntö. Maksumuistutusten määrää ei ole rajattu, mutta siinä tulee huomioida, ettei velalliselle tule tarpeettomia kuluja. Lisäksi monien maksumuistutusten lähettäminen vie perinnältä tehokkuutta ja uskottavuutta.

Asiakas	Maksumuistutuksen lähettäminen
Kuluttaja	14 vrk päästä alkuperäisen laskun eräpäivästä
Yritys	<ul style="list-style-type: none"> • heti, kun lasku erääntynyt • yleisesti 7 vrk päästä alkuperäisen laskun eräpäivästä

Vaikka laissa ei ole säädetty mitään tiettyjä euromääräisiä summia yrityssaatavien muistutuskuluista, on laissa kohta vakiokorvauksen perimisestä yrityksiltä. Vakiokorvausta voi periä yritysassiakkaalta, jos maksu on viivästynyt ja siitä on mahdollista periä viivästyskorkoa. Vakiokorvauksen enimmäismäärä on 40 euroa. Jos vakiokorvausta käyttää, pitää huomioida, että vakiokorvauksen määrä tulee vähentää muista perittävistä perintäkuluista. Jos perimisen todelliset kulut ylittävät vakiokorvauksen enimmäismäärän, voidaan kuluja periä vakiokorvauksen ylittävältä osalta. Kohtuullisena kuluna on pidetty 100 euron perimiskuluja.

Maksumuistutuksen sisältö:

- Velkojan nimi ja osoite sekä muut yhteystiedot
- Asiakkaan nimi ja osoite
- Saatavan peruste
- Eriteltynä saatavan pääoma sekä mahdolliset viivästyskorot ja maksumuistutuskulut
- Laskun yhteissumma
- Kenelle ja milloin maksu suoritetaan
- Tilinumero, johon asiakas maksaa

Oppaan lopussa liitteenä on esimerkki maksumuistutuksesta.

Maksuvaatimus

Maksuvaatimus eli perintäkiri on maksumuistutuksesta seuraava askel, jos saatavaa ei ole vielä saatu. Maksuvaatimuksesta on myös käytetty nimeä maksukehoitus. Maksuvaatimuksessa on kuitenkin olemassa rajoitus, että maksuvaatimuksen saa lähettää ainoastaan ammattimaisesti perintätointaa harjoittavat perintätoimistot. Tällaisia voivat olla perinteisten perintätoimistojen lisäksi myös tili- ja lakiasiantoimistot. Jos siis haluaa pysyä vielä vapaaehtoisessa perinnässä ennen oikeudellista perintää, kannattaa maksuvaatimusta käyttää, jolloin siis perintä siirretään perintäluvan saaneelle yritykselle.

Kulullinen maksuvaatimus voidaan lähettää kuluttaja-asiakkaalle aikaisintaan 14 vuorokauden päästä maksumuistutuksen tai edellisen maksuvaatimuksen lähettämisestä. Laissa ei ole määritelty, milloin yrityksille voi lähettää vaatimuksen, mutta yleisesti maksuvaatimus on lähetetty 7 vuorokauden päästä maksumuistutuksen tai edellisen maksuvaatimuksen lähettämisestä. Maksuvaatimuksen tulee olla kirjallinen.

Laissa saatavien perinnästä on säädetty kuluttajille maksuvaatimuksesta aiheutuvien kulujen enimmäismäärät. Yritysten maksuvaatimusten kuluista ei

ole erikseen säädetty laissa. Pääsääntöisesti kahdesta maksuvaatimuksesta voidaan periä kuluja. Jos joudutaan lähettämään toinen maksuvaatimus, saa siitä periä enimmillään vain puolet ensimmäisen vaatimuksen kuluista. Poikkeuksellisesti voidaan kuitenkin useammastakin vaatimuksesta periä kuluja, jos niiden lähettämiseen on ollut pätevä syy.

Maksuvaatimuksen enimmäismäärät kuluttajilla:

- 14 €, jos saatava enintään 100 €
- 24 €, jos saatava on yli 100 € mutta enintään 1000 €
- 50 €, jos saatava on yli 1000 €

Maksuvaatimuksen sisältö on melko samanlainen kuin maksumuistutuksen. Maksuvaatimuksen sisältö on säädetty laissa, joten laista saatavien perinnästä kannattaa aina tarkastaa, mitä vaatimuksessa tulee mainita. Maksuvaatimuksessa ja maksumuistutuksessa on kuitenkin se ero, että maksuvaatimuksessa on huomautettu siitä, että asia etenee oikeudelliseen perintään seuraavaksi, jos vaatimusta ei makseta. Oppaan liitteissä on myös maksuvaatimuksesta esimerkki, joka on esimerkkiasiakirjassa nimeltä maksukehoitus.

Maksuvaatimuksen sisältö:

- Velkojan nimi ja osoite sekä muut yhteystiedot
- Asiakkaan nimi ja osoite
- Saatavan peruste
- Eriteltynä saatavan pääoma sekä mahdolliset viivästyskorot ja maksumuistutuskulut
- Laskun yhteissumma
- Kenelle ja milloin maksu suoritetaan
- Tilinumero, johon asiakas maksaa
- Tieto, mihin ja missä ajassa mahdolliset huomautukset saatavasta ilmoitetaan
- Miten velallinen toimittaa keskeytyspyynnön, jos siihen on oikeus
- Asian siirtäminen oikeudelliseen perintään

- Alkuperäisen velkojan nimi, jos perintä on siirretty perintätoimistolle

Tratta

Tratta eli julkisuusuhkainen maksuvaatimus on yrityserinnässä käytettävissä oleva perintäkeino eikä sitä saa lain mukaan käyttää kuluttajaperinnässä. Tratta on maksuvaatimuksen tapaan sellainen perintäkeino, jota vain perintäluvan saaneet yritykset voivat käyttää. Tratta on todettu tehokkaaksi perintäkeinoksi, sillä, jos yritys ei maksa saatavaa tratasta huolimatta, voidaan maksamattomuus julkaista. Trattaa voidaan käyttää, jos saatava on erääntynyt ja riidaton sekä sitä on vähintään yhdellä maksuistutuksella jo yritetty periä.

Tratan lähettämisen yhteydessä tratasta voidaan ilmoittaa luottotietorekisteriin, jolloin luottotietoihin tulee maksuviivemerkintä, joka ei vielä kuitenkaan ole maksuhäiriömerkintä. Jos velallisyritys ei ole maksanut trattaa eräpäivään mennessä, voidaan tratta protestoida joko hiljaisesti tai julkisesti. Hiljaisessa protestoinnissa yrityksen luottotietoihin lisätään merkintä ja julkisessa protestoinnissa tieto yrityksen saamasta merkinnästä julkaistaan (mm. Kauppalehti, Taloussanommat). Tratan julkaisemisen voi estää maksamalla tratan ajoissa, mutta se ei estä protestimerkintää. Tratta voidaan protestoida aikaisintaan 10 vuorokauden päästä tratan lähettämisestä. Suomen Asiakastieto Oy pitää yllä luottotietorekisteriä ja tratan käyttö vaatii sopimuksen Suomen Asiakastieto Oy:n kanssa.

Konkurssiuhkainen maksukehotus

Konkurssiuhkaista maksukehotusta voidaan käyttää yrityserinnässä selvien ja riidattomien saatavien perimisessä ja se jätetään käräjäoikeuden haastemiehelle. Maksukehotus näkyy vain haastemiesten järjestelmissä eikä vielä tässä vaiheessa ole julkinen. Konkurssiuhkaisessa maksukehotuksessa velallisella on seitsemän päivää aikaa maksaa velkansa. Jos velkaa ei makseta, on mahdollista laittaa kolmen kuukauden kuluessa konkurssihakemus viireille. Konkurssihakemus on jo julkinen tieto.

Oikeudellinen perintä

Oikeudellinen perintä tulee kyseeseen, kun kaikki vapaaehtoisen perinnän perintäkeinot on käytetty eikä saatavaa ole vielä saatu. Yleensä oikeudellinen perintä sisältää kaksi vaihetta, jotka ovat oikeudenkäynti ja ulosotto. Oikeudellisen perinnän tavoitteena on saada velalle täytäntöönpanoperuste, jonka seurauksena voidaan käyttää ulosottoa saatavan perimisessä. Oikeudelliseen perintään siirryttäessä tulee kuitenkin huomioida oikeudenkäyntikulut, jotka ovat melko suuria pieneen saatavaan verrattuna. Jos velallisella on maksuhäiriömerkintä tai velallinen on varaton, on melko epätodennäköistä saada saatava perittyä ulosotossakaan, ainakaan lyhyellä aikavälillä. Yleensä velallinen vastaa oikeudellisen perinnän kuluista, mutta, jos velallinen on varaton, jäävät kulut siis velkojan maksettavaksi. Lisäksi tulee huomioida, että oikeudellinen perintä ei ole nopeaa, vaan siinä saattaa mennä kuukausia ja jopa vuosia, että asia saadaan ratkaistuksi.

Käräjäoikeus

Tavallisesti saatavien perinnät suoritetaan riita-asiana käräjäoikeudessa. Oikeudellinen perintä alkaa sillä, että velkoja tekee velkomuskanteen haastehakemuksen muodossa. Haastehakemus toimitetaan käräjäoikeuden kansliin kirjallisena. Haastehakemuksessa velkoja kertoo vaatimuksensa ja niiden perusteet. On olemassa myös suppea haastehakemus, jota käytetään riidattomissa asioissa, jollaisia velkomusasiat yleensä ovat. Suppealla haastehakemuksella vältetään normaalimuotoinen oikeudenkäynti, joka on kallis ja vie paljon aikaa. Lopussa oppaan liitteissä on esimerkki saatavan haastehakemuksesta.

Kun velallinen on saanut haastehakemuksen, voi hän olla vastaamatta siihen tai riitauttaa asian. Yleensä selvissä velka-asioissa velallinen ei kuitenkaan riitauta asiaa, vaan jättää vastaamatta siihen, jolloin tuomioistuin tekee yksipuolisen tuomion. Haastehakemuksen saapuessa velallinen voi vielä sopia maksusuunnitelmasta, mutta maksuhäiriömerkinnältä voi välttyä vain, jos

maksaa koko velan oikeudenkäyntikuluneen yhdellä kerralla. Jos kuitenkin velallinen riitauttaa asian, asia etenee normaalin oikeudenkäyntimenettelyn tapaan.

Oikeudenkäyntikulut enintään:		
Velka	Perustaksa	Korkea taksa
alle 300 €	50 €	80 €
300 – 1000 €	80 €	120 €
yli 1000 €	110 €	160 €

Käräjäoikeuden oikeudenkäyntimaksut:	
Tiedot toimitettu sähköisesti	60 €
Tiedot toimitettu kirjallisesti	80 €

Ulosotto

Kun velkomustuomio on annettu ja saatu ulosottoperuste, voi saatavan perintää jatkaa ulosottoperinnällä. Ulosoton saa vireille toimittamalla ulosottohakemuksen ulosottovirastoon. Hakemuksen tulee olla kirjallinen ja se toimitetaan siihen ulosottovirastoon, jonka piiriin velallinen kuuluu. Hakemuksessa on ilmoitettava ulosottoa hakevan yhteystiedot, velallisen yhteystiedot, saatavan määrä korkoineen ja mahdollisine lyhennyksineen sekä ulosottoperusteen tunnistetiedot. Lisäksi, jos ulosottoa hoitaa esimerkiksi jokin perintätoimisto, tulee myös kyseisen perintätoimiston yhteystiedot mainita ulosottohakemuksessa.

Kun ulosottohakemus on saapunut ulosottovirastoon, on velalliselle lähetettävä vireilletuloilmoitus. Vireilletuloilmoituksen tarkoituksena on, että velallinen saa tiedon velan siirtymisestä ulosottoon ja tiedon siitä, miten velka tulisi maksaa. Velallisella on mahdollisuus maksaa velka heti tai saada siihen maksuaikaa, jos ulosottomies hyväksyy maksuajan lisäyksen. Viivästyskorkea kertyy myös ulosotossa, eli sitä kertyy niin kauan, kun velka on maksettu.

Ulosotto voidaan hoitaa joko laajana tai suppeana ulosottona. Laaja ulosotto on pääsääntö ja suppeaa ulosottoa velkojan pitää erikseen pyytää. Suppea ulosotto tarkoittaa, että ulosottoa ei kohdisteta sellaiseen omaisuuteen, joka tarvitsisi erikseen realisoida. Suppea ulosotto koskee siis vain rahoja ja rahasaatavia.

Jälkiperintä

Jälkiperintä tarkoittaa perinnän lopettamista toistaiseksi. Jälkiperintään voidaan siirtyä, jos saatavaa ei ole saatu vapaaehtoisien perinnän avulla tai velallinen on todettu ulosotossa varattomaksi. Jälkiperinnässä ei siis ole merkitystä, onko saatavalla oikeuden päätös. Siinä voidaan esimerkiksi seurata velallisen taloudellista tilannetta ja ryhtyä saatavan perimiseen, kun velallisen taloudellinen tilanne on taas parantunut ja velallinen on taas kykeneväinen maksamaan velkansa.

Jälkiperinnän avulla voidaan huolehtia siitä, että velka ei pääse vanhentumaan. Yleensä saatavat, jotka ovat jälkiperinnässä, ovat jo kirjattu yritykselle luottotappioiksi, mutta sillä ei ole merkitystä saatavan perimisessä. Jälkiperintää on yleensä vaikea käyttää esimerkiksi osakeyhtiöiden kohdalla, koska osakeyhtiö tekee normaalisti konkurssin, jos ei ole varoja, joten jälkiperintää ei voida toteuttaa. Kuluttajien kohdalla taas jälkiperintä on hyvä keino yrittää periä saatavia.

SAATAVIEN VANHENTUMINEN

Saatavien perimisessä tulee ottaa huomioon saatavien vanhentumisajat, sillä esimerkiksi lopullisesti vanhentunutta velkaa ei voida enää periä. Saatavien vanhentumista sääntelee laki velan vanhentumisesta.

Vanhentumisajat

Saatavan yleinen vanhentumisaika on kolme vuotta eräpäivästä, jos velan vanhentumista ei ole katkaistu. Jos eräpäivästä ei ole sovittu, alkaa vanheneminen siitä, kun tuote on luovutettu tai palvelu suoritettu. Jos saatavalla on lainvoimainen tuomio tai muu ulosottoeruste, on velan vanhentumisaika tällöin viisi vuotta. Tulee kuitenkin ottaa huomioon, että esimerkiksi vahingonkorvauksen tai muun hyvityksen vanhentumisajoissa on omia säännöksiä, jotka tulee tarkastaa aina tapauskohtaisesti, sillä vanhentumisajat saattavat vaihdella.

Yleinen vanhentumisaika	
Velalla ei ole ulosottoerustetta	3 vuotta
Velalla on ulosottoeruste	5 vuotta

Kaikki velat kuitenkin vanhentuvat myös lopullisesti, jonka jälkeen velkaa ei voida siis enää periä. Yrityksen periessä kuluttajalta tai toiselta yritykseltä velka vanhenee lopullisesti 20 vuodessa ja 15 vuodessa, jos velalla on ulosottoeruste. Tuomioistuin voi kuitenkin pidentää vanhentumisaikaa 10 vuodella, jos velallinen on vaikeuttanut velan perimistä.

Lopullinen vanhentumisaika	
Velalla ei ole ulosottoerustetta	20 vuotta
Velalla on ulosottoeruste	15 vuotta

Vanhentumisen katkaiseminen

Velan vanhentumisen katkaisemisessa velan vanheneminen keskeytyy ja kyseisen velan vanhenemisen laskeminen aloitetaan alusta. Vanhenemisen voi katkaista joko vapaaehtoisella tai oikeudellisella tavalla. Velan vapaaehtoisia katkaisutoimia ovat maksujen järjestelystä, vakuudesta tai muista ehdoista

sopiminen, velan suorittaminen tai tunnustaminen sekä velasta muistuttaminen tai suorituksen vaatiminen. Oikeudellisia katkaisutoimia ovat velkomuskanteen vireillepano, ulosottohakemus, velasta ilmoittaminen esimerkiksi konkurssi- tai maksukyvyttömyysmenettelyssä sekä saatavan käsittely tuomioistuinsovittelussa.

LÄHTEITÄ

Lait:

Laki saatavien perinnästä 22.4.1999/513 muutoksineen.

Laki velan vanhentumisesta 15.8.2003/728 muutoksineen.

Ulosottoaari 15.6.2007/705 muutoksineen.

Kirjallisuus:

Bräysy, P. 2013. Perintä käytännössä. Helsinki: Helsingin seudun kauppakamari.

Lindström, J. 2014. Luotonvalvonta ja saatavien perintä. 4. uud. p. Helsinki: Talentum.

Niemi, M. 2014. Luotto-oikeus, luottotyypit, perintäprosessit ja takaisinsaanti. Helsinki: Talentum.

Pönkä, P. & Willman, P. 2005. Käytännön perintäopas. Helsinki: Edita Publishing Oy.

Rikalainen, E. & Uitto, T. 2008. Pakkokeinot ja saatavien perintä. Helsinki: Kiinteistöalan kustannus Oy.

WWW-sivut:

Kilpailu- ja kuluttajaviraston www-sivut. <https://www.kkv.fi>

Lakiasiantoimisto Fiducius Oy:n www-sivut. <https://fiducius.fi>

Lindorff Oy:n www-sivut. <https://www.lindorff.fi>

Perintäritari Oy:n www-sivut. <https://perintaritari.com>

Suomen Perintätoimisto Oy:n www-sivut. <https://www.suomenpt.fi>

LIITE 1

PERIVÄ YRITYS OY Tammelan puistokatu 22 33100 Tampere Pekka Perivä Puh. (03) 000 0000	MAKSUMUISTUTUS 01.02.2001																		
VELOTTAVA YRITYS KY Johtaja Ville Velkainen Kirkkokatu 30 A 33200 Tampere																			
<p>MAKSUMUISTUTUS</p> <p>Huomautan kohteliaimmin, että kirjanpitoimme mukaan emme ole saaneet suoritusta tähän päivään mennessä oheiseen laskuumme:</p> <table border="0"> <thead> <tr> <th>Lasku nro</th> <th>Pvm.</th> <th>Eräpäivä</th> <th>€/ pääoma</th> <th>Toimeksiantonne</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>01/001</td> <td>01.01.01</td> <td>15.01.01</td> <td>1.000,00</td> <td>Korjaustyötä</td> </tr> </tbody> </table> <p>Pyydämme Teitä maksamaan erääntyneen saatavamme:</p> <table border="0"> <tbody> <tr> <td>1. saatavamme määrän:</td> <td>1000,00 €</td> </tr> <tr> <td>2. huomautuskulut:</td> <td>10,00 €</td> </tr> <tr> <td>3. viivästyskorkoa (10% eräpv. - 1.2.2001)</td> <td>100,00 €</td> </tr> <tr> <td>eli yhteensä</td> <td>1.110,00 €</td> </tr> </tbody> </table> <p>Saatavamme tulee suorittaa Perivä Yritys Oy:n tilille, Ålandsbanken 0000-0000, viimeistään 8.2.2001.</p> <p>Maksumuistutuksemme on aiheeton, mikäli olette jo maksaneet laskumme.</p> <p>Mikäli Teillä on huomautettavaa laskumme johdosta, ottanette yhteyttä allekirjoittaneeseen viimeistään 8.2.2001. Muussa tapauksessa katsomme, että Teillä ei ole huomautettavaa saatavamme johdosta.</p> <p>Kohteliaimmin</p> <p>Perivä Yritys Oy</p> <p>Pekka Perivä Toimitusjohtaja, Tampere</p>		Lasku nro	Pvm.	Eräpäivä	€/ pääoma	Toimeksiantonne	01/001	01.01.01	15.01.01	1.000,00	Korjaustyötä	1. saatavamme määrän:	1000,00 €	2. huomautuskulut:	10,00 €	3. viivästyskorkoa (10% eräpv. - 1.2.2001)	100,00 €	eli yhteensä	1.110,00 €
Lasku nro	Pvm.	Eräpäivä	€/ pääoma	Toimeksiantonne															
01/001	01.01.01	15.01.01	1.000,00	Korjaustyötä															
1. saatavamme määrän:	1000,00 €																		
2. huomautuskulut:	10,00 €																		
3. viivästyskorkoa (10% eräpv. - 1.2.2001)	100,00 €																		
eli yhteensä	1.110,00 €																		

<http://www.lakiopas.com/asiakirjamallit/>

PERIVÄ YRITYS OY Tammelan puistokatu 22 33100 Tampere Pekka Perivä Puh. (03) 000 0000	MAKSUKEHOTUS 14.02.2001			
VELOTTAVA YRITYS KY Johtaja Ville Velkainen Kirkkokatu 30 A 33200 Tampere				
MAKSUKEHOTUS				
Huomautan kohteliaimmin, että kirjanpitomme mukaan emme ole saaneet maksumuistutuksestamme 1.2.2001 huolimatta suoritusta tähän päivään mennessä oheiseen laskuumme huomautuskuluineen:				
Lasku nro	Pvm.	Eräpäivä	€/ pääoma	Toimeksianto
01/001	01.01.01	15.01.01	1.000,00	Korjaustyötä
Kehotamme Teitä maksamaan erääntyneen saatavamme perintäkuluineen:				
1. saatavamme pääoman:			1000,00 €	
2. huomautuskulut:			10,00 €	
3. viivästyskorkoa (10% eräpv. - 14.2.2001)			100,00 €	
4. kulut maksukehotuksesta			10,00 €	
eli yhteensä			1120,00 €	
Saatavamme tulee suorittaa välittömästi ja kuitenkin viimeistään 28.2.2001 Perivä Yritys Oy:n tilille Ålandsbanken 0000-0000. Muussa tapauksessa perimme saatavamme oikeudenkäyntiteitse, mistä aiheutuu Teille maksuvelvollisuus oikeudenkäyntikuluista korkoineen sekä maksuhäiriömerkintä.				
Mikäli Teillä on huomautettavaa laskumme johdosta, ottanette yhteyttä allekirjoittaneeseen viimeistään 28.2.2001.				
Kunnioittaen				
Perivä Yritys Oy				
Pekka Perivä Toimitusjohtaja, Tampere				

Tampereen kärjäoikeus

Kelloportinkatu 5 A
33100 Tampere

TAMPEREEN KÄRJÄOIKEUDELLE

ASIA Haastehakemus toimeksiantoon perustuvaa saatavaa koskevassa asiassa
(OK 5:3 mukainen asia).

KANTAJA JA PROSESSIOSOITE

Jyrki Kalervo Jokinen (000000-0000), Tampere
Lakiasiantointisto Jyrki Jokinen –nimisen toiminimen omistajana
Tammelan puistokatu 22, 33100 Tampere
Puh. (03) 222 3551
Fax. (03) 222 3865

VASTAAJA Wilho Pekka Hakala (000000-0000), Tampere
Kirkkokatu 50 A, 33200 Tampere

TUOMIOISTUIN Tampereen kärjäoikeus on toimivaltainen käsittelemään asian,
koska vastaajan kotipaikka on Tampere.

VAATIMUKSET Vastaaaja on veloitettava suorittamaan kantajalle:

1. erääntyneet laskusaatavamme 1200,00 euroa laillisine viivästyskorkoineen 01.10.2004 lukien sekä 100,00 euroa laillisine viivästyskorkoineen 30.10.2004 lukien;
2. perintäkirjeiden laatimiskuluja 40 euroa laillisine viivästyskorkoineen haasteen tiedoksiantopäivästä lukien sekä
3. korvaamaan kantajan tähänastiset oikeudenkäyntikulut 200 euroa laillisine viivästyskorkoineen kuukauden kuluttua

PERUSTELUT	käräjäoikeuden tuomitsemispäivästä lukien. Olen toimeksiannon nojalla avustanut syksyllä 2004 vastaajaa tämän kiinteistön huutokauppaa koskevassa asiassa. Olen lähettänyt vastaajalle toimeksiannon päätyttyä 03.09.2004 päivätyn ja 01.10.2000 erääntyneen laskun määrältään 1200,00 €. Olen edelleen toimeksiannon nojalla avustanut syksyllä 2004 vastaajaa tämän vuokra-asiassa koskevassa asiassa. Olen lähettänyt vastaajalle toimeksiannon päätyttyä 27.9.2004 päivätyn ja 30.10.2004 erääntyneen laskun määrältään 100,00 €. Useista kehotuksista ja perintäkirjeistä huolimatta, vastaaja ei ole suorittanut laskuja. Kantajan käsityksen mukaan saatavat ovat riidattomia.
PÄIVÄYS	Tampereella 16.1.2001
	Jyrki Jokinen Tampere

<http://www.lakiopas.com/asiakirjamallit/>